

KÖVÁRINÉ GULYÁS Erzsébet

Tagtársunk, KÖVÁRINÉ GULYÁS Erzsébet 2010. szeptember 10-én tragikus körülmények között életét veszítette. A tényt két év után is nehéz tudomásul venni, elfogadni.

Szakmai tanulmányait az ELTE TTK Geológus szakán kezdte 1974-ben. Már itt kitűnt kiváló szervezőképességével, amelyet élete végéig megőrzött. Az évfolyam társasági életének motorja, majd a végzett hallgatók összetartója volt. Ha alkalom akadt, évfolyamtársainak gyakran szervezett találkozót, szinte mindig tudta, hogy kit hova sodort az élet.

1979-ben végzett okleveles geológusként. Első munkahelye a Magyar Állami Földtani Intézet (MÁFI) lett — ahol már hallgatóként is — dr. HAJÓS Márta mellett kezdte szárnyait bontogatni, diatomavizsgálatokban vett részt. Doktori képzése során több hónapot töltött a Szovjetunióban majd Angliában és Amerikában, ahol orosz, angol és francia nyelvtudását fejlesztette tovább. A diatomakutatások kapcsán több nemzetközi konferencián is részt vett ahol előadásokat is tartott. Gyakorlatias életszemlélete az alkalmazott földtan felé irányította figyelmét. A diatomakutatással azonban nem hagyott föl, szabadidejét is feláldozva több régészeti és az utóbbi időben meg több biológiai kutatási megkeresésnek tett eleget. Doktori disszertációjának védésére sajnálatos módon nem került sor.

1981-től a Földmérő és Talajvizsgáló Vállalat (FTV) Mérnökgeológiai Irodáján, az Építésföldtani osztályon helyezkedett el. Scheuer Gyula és Szentirmai Lászlóné irányítása mellett építésföldtani, építés hidrológiai, építésföldtani térképezési feladatok mellett a hazai felszínmozgásos területeken a magaspártok állékonyságát is vizsgálta. A „Pinceprogram” keretében szinte valamennyi érintett település pincéinek, üregeinek felmérésében részt vett, kiemelkedően ezek közül Szentendre, Eger és Noszvaj. A pincerendszerek felmérését akár hétvégeként is végezte a munka- és privát idejének átcsoportosításával.

1992-től a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságon folytatta szakmai tevékenységét, ahol vízföldtani, vízbázisvédelmi feladatokban vett részt (Szentendre déli vízbázis védőterület kijelölése, Tésa-Perőcsény, Perbál, Pilisborosjenő). 2004-től felszín alatti vizekkel foglalkozó csoport vezetője. 2009-től a vízbázisvédelem és a felszín alatti vizek mennyiségi védelem területi munkáit szakmai referensként végezte, irányította.

Az Európai Unió csatlakozás során Hollandiában kéthónapos továbbképzésen, valamint számos, a felszín alatti vizeket érintő nemzetközi programon vett részt (Görögország), a Soros Alapítvány segítségével Finnországban, az Egyesült Államokban és Angliában volt ösztöndíjas.

Zsókiának kiváló memóriája volt, sokat járt terepre, nagy helyismerettel rendelkezett, visszaemlékezett apró részletekre is, tárgyalások-megbeszélések apró momentumaira, munkáját lelkiismeretesen végezte, saját elképzelései szerint is vezérelve. Célrátörőse, időnként a saját elképzeléseinek keresztülvitele, lobbanékonysága, igazságérzete miatt többször került konfliktushelyzetbe. Kitartását és állóképességét a több hetes árvízi védekezés során is bizonyította.

Szakmai kíváncsisága, érdeklődése széles skálán mozgott. Az 1980-as években MÁFI-ban (FTV-ből is visszajárva) a Filozófiai vitakör aktív tagja, a számítástechnika földtani alkalmazása kezdetektől érdekelte, a rétegtan-közzettan-öslénytan kapcsolódó szakterületei sosem hagyták hidegen.

Munkája mellett a családjának ügyes-bajos dolgait intézte, családjával és barátaival a természetet járta, kórustag volt. E mellett időt tudott szakítani szakmai kirándulások, programok, évfolyam-találkozók szervezésére is.

Tagja volt a Magyar Hidrológiai Társaságnak, a Magyar Geofizikusok Egyesületének és a Magyarhoni Földtani Társulatnak, ahol 2006-tól a Mérnökgeológiai és Környezetföldtani Szakosztály titkári feladatait is ellátta mindenki meglegedésére.

Mondják, hogy színésznek a legszebb halál, ha az a színpadon éri őket. Zsóka életét a földtan nagy színpadán, az Alpokban, Liezen mellett, a Totes Gebirge hegységben, Tressenstein csúcsa alatt veszítette el. E térségbe egy következő tanulmányút előkészítése kapcsán utazott, ismerte a térséget, járt már ott.

Tagtársunk tragikus halála nemcsak családjának, barátainak, évfolyamtársainak, de a szakmának, munkatársainak, a Társulatnak is nagy veszteség. Mindig emlékezni fogunk barátságos, vidám természetére, közvetlenségére.

1956–2010

Szakirodalmi munkássága

- KŐVÁRINÉ GULYÁS E. 1986: Evolúció a paleontológia és filozófia tükrében. — *Kézirat*, Magyar Állami Földtani Intézet, Budapest.
- KŐVÁRINÉ GULYÁS, E. 1986: Role of diatoms in the lithic raw material identification. — *International conference on prehistoric flint mining and lithic raw material identification in the Carpathian Basin. Sümeg, Budapest, KMI Rota.*
- KŐVÁRINÉ GULYÁS E. 1987: Kétsoros peremlyukkártyák alkalmazása szakirodalmi feldolgozásnál. — *Általános Földtani Szemle* **22**, 181–190.
- PETZ R., SCHEUER Gy., SZENTIRMAI L.-né, SZIGETI P. & KŐVÁRINÉ GULYÁS E. 1988: A pincés települések mérnökgeológiai térképezésének feladatai és problémái. — *Műszaki Tervezés* **28/7–12**, 15–25.
- KŐVÁRINÉ GULYÁS, E. 1991: Role of diatoms in the lithic raw material identification. — *International Conference on Archaeometry Research, Veszprém.*
- KŐVÁRINÉ GULYÁS E., SAJGÓ Zs. & SCHEUER Gy. 1991: A Gönyű–Nyergesújfalú közötti Duna menti magaspart vízföldtani vizsgálata. — *Hidrológiai Közlöny* **71/5**, 277–286.
- KŐVÁRINÉ GULYÁS E. 1991: A társadalmi evolúció és stagnálás okai Kínában. — Az előadás kivonata: filozofia.wplanet.hu/fv_tortenet_1990_1991.doc
- PAPP B. & KŐVÁRINÉ GULYÁS E. 1992: Karsztvízszint-változások fitoindikációja az aszófői Sédén. — *Hidrológiai Közlöny* **72/5–6**, 361–367.
- KOPASZ E. & KŐVÁRINÉ GULYÁS E. 2010: Vízbázisvédelem a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés előtt és után a KDV-KÖVIZIG területén. — *MHT XXVIII. Vándorgyűlés, Sopron.*

PUZDER Tamás